

Comentariul operei Steaua fara nume de Sebastian Mihail - partea a doua

Priviri spioane din dosul perdelelor, atacurile domnisoarei Cucu, reprosurile moralizatoare ale Sefului de gara nu-l pot impiedica, totusi, sa se avante, iremediabil, in fiecare noapte, in cutezatoare si emotionante calatorii ale gandului in spatii, comunicand cu stelele, inaltandu-si cugetul deasupra lumii searbede din jurul sau. In aceasta insula de puritate si gandire soseste pe neasteptate, intamplator, Mona, "naufragiata" din marea statuta si fara limanuri a inaltelor cercuri aristocratice bucurestene. Spirit bovaric - dar, mai mult decat atat, o aspiranta la puritate -, Mona este adversara declarata a suficientei si a vidului intenor al universului saturat si insipid al Capitalei, astfel ca se lasa cucerita si ametita de farmecul fantasticei evaziuni in lumea de miracole a profesorului Miroiu. Cei doi evadati se intalnesc in Ursa Mare, pentru ca ambele lumi - a targului sordid si a Capitalei insipide - agreseaza egal existentele lor, infruntand tentativele incrancenatei domnisoare Cucu si ale usuratecului seducator Grig de a se opune incercarilor lor de a sfarama gratiile sufocante ale unei existente lipsite de frumuseti si idealuri. Cei doi traiesc fascinati, o noapte de vis si de dragoste, dar lumina zilei aduce destramarea magiei, prin sosirea lui Grig Cazuta ca o stea in banalul imens al vietii lui Miroiu, al gradinii sale cu flori de pastarnac, "steaua fara nume" ii lumineaza o singura noapte, dar nu are curajul sa se desprinda pentru totdeauna de "galaxia" unei lumi fara iesire si opteaza pentru continuarea legaturii cu mondenul Grig poetizand acest deznodamant: "Nici o stea nu se abate din drumul ei". Finalul lasa perspectiva intretinerii iluziei in suflute, ca o luminata tainica sau un fir de balsam existential:

"Profesorul: Sa te astept?

Mona: Sigur. Ce intrebare?

Profesorul: Sa te astept la gara?

Mona: Nu la gara. Asteapta-ma aici. Am sa vin.

Profesorul: Cand?

Mona: Mereu. In fiecare seara.

Profesorul: Acolo sus, langa Alcor, la o stea... o stea care de asta-noapte poarta numele tau. Tu n-ai vazut-o niciodata: dar stii ca e acolo. Eu voi fi intotdeauna aici... (lese usor, in timp ce el a ramas cu privirea spre cer, spre Ursa Mare, spre Alcor, spre steaua lui nevazuta)".

Astfel, poezia este spulberata sublimul este sacrificat, evadarea este descoperita si sanctionata ca atare, impunand concluzia ca ea este, totdeauna, imposibila. Visul absurd al astronomului amator Miroiu (confruntare literara cu Andrei Lazar. din romanul lui Gib Mihaescu "Bratul Andromedei"), nu se concretizeaza pentru ca traiectoriile stelelor si ale oamenilor nu pot fi modificate niciodata.

In piesa lui Sebastian apar si alte personaje cu existente ciuntite intr-o lume prozaica fara orizont: ratatul profesor de muzica Udrea domnisoara Cucu, batrana si rea care are - mai ales catre final - momente de umanizare, de efuziune tragica apoi - o eleva "de-a sasea", mereu terorizata de rigurile scolii - existente marunte, care nu indraznesc sa ridice ochii spre cerul instelat al vreunui vis frumos.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Ca si in cazul Monei - care da nume si identitate umana unei stele fara nume, "vacantele sentimentale" ale eroinelor teatrului lui Mihail Sebastian sunt itinerarii scurte, aproape parelnice, in lumea dragostei si cunoasterii de sine, incheiate scurt, brusc, din neputinta readaptarii si, parca pentru a nu distruge definitiv visul inceput. El se incheie cu fuga din sferele sublime si revenirea in lumea obisnuita Singura, Magda Minu, din "Ultima ora", spirit mai pozitiv, mai luptator, finalizeaza finantarea excursiei in Asia pe urmele lui Alexandra Macedon, a profesorului de istorie veche Al. Andronic, de catre magnatul Bucsa, dand un nou sens unei vieti de cautari si de aspiratii intelectuale.